

UCHWAŁA NR 647/2018
ZARZĄDU POWIATU W CHOSZCZNI
z dnia 12 lipca 2018 r.

w sprawie odwołania Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Brzezinach

Na podstawie art. 32 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 995 i 1000) oraz art. 52 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U z 2018 r. poz. 917 ze zm.), Zarząd Powiatu w Choszczynie uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Odwołuje się i zwalnia Panią Teresę Mądzielewską ze stanowiska kierowniczego – Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Brzezinach ze względu na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, szczegółowo wskazanych w uzasadnieniu uchwały.

2. Zwolnienie jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 ustawy – Kodeks pracy.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Staroście Choszczeńskiemu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Zarząd Powiatu:

1. Wioletta Kaszak
2. Aneta Kołuda
3. Bogumił Gibert

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 32 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie powiatowym, do zadań zarządu powiatu należy w szczególności: zatrudnianie i zwalnianie kierowników jednostek organizacyjnych powiatu. Stosownie do art. 52 § 1 pkt 1 ustawy – Kodeks pracy, pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych.

Pani Teresa Mądzielewska zajmuje stanowisko Dyrektora w Domu Pomocy Społecznej w Brzezinach.

Rolą kierownika jednostki jest zapewnienie jej właściwego zarządzania pod względem organizacyjnym, administracyjnym, finansowym oraz realizacji szczegółowych zadań z zakresu pomocy społecznej określonych ustawą.

W ostatnim okresie miały miejsce zdarzenia, które wykazały szereg nieprawidłowości organizacyjnych, administracyjnych i finansowych w funkcjonowaniu jednostki, za które odpowiada Dyrektor jednostki, świadczące o braku wystarczających zdolności do kierowania placówką i zapewnienia prawidłowej organizacji pracy, a przede wszystkim zagwarantowania bezpieczeństwa podopiecznym jednostki.

Powyższe uchybienie stwierdzone zostały w toku szeregu czynności kontrolnych przeprowadzonych w jednostce, które pozwoliły stwierdzić rażące naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych przez Panią Teresę Mądzielewską.

Zadania pomocy społecznej określa art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, stanowiąc że pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Zgodnie z art. 55 ust. 1 i 2 ustawy, dom pomocy społecznej świadczy usługi bytowe, opiekuńcze, wspomagające i edukacyjne na poziomie obowiązującego standardu, w zakresie i formach wynikających z indywidualnych potrzeb osób w nim przebywających. Organizacja domu pomocy społecznej, zakres i poziom usług świadczonych przez dom uwzględnia w szczególności wolność, intymność, godność i poczucie bezpieczeństwa mieszkańców domu oraz stopień ich fizycznej i psychicznej sprawności.

Podstawowym naruszeniem, którego dopuściła się Pani Teresa Mądzielewska jako Dyrektor Domu Pomocy Społecznej jest brak wdrożenia należytych zasad bezpieczeństwa, zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz Domu, czego konsekwencją stało się samowolne opuszczenie domu przez podopieczną, która zmarła. Wprawdzie przyjęto zarządzenie nr 6/2017, na mocy którego Dyrektor Domu wprowadziła regulaminy i procedury obowiązujące w Domu w postaci: Procedur postępowania w przypadku samowolnego niekontrolowanego oddalenia się mieszkanki lub zdarzeń zagrażających zdrowiu i życiu, Regulamin wewnętrzny Sekcji Opiekuńczo-Terapeutycznej, Regulamin Zespołu Opiekuńczo-Terapeutycznego oraz Procedurę dotyczącą nieszczęśliwych zdarzeń (wypadków) w Domu, niemniej jednak nie były one realizowane w praktyce, a zaniechania w tym zakresie obciążają Dyrektora Domu. Formalne przyjęcie procedur, wobec braku rzeczywistej ich realizacji, stanowi naruszenie podstawowego obowiązku pracowniczego jakim jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania jednostki przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa jego

podopiecznym. W rozważanym przypadku braki skutkowały śmiercią osoby pozostającej pod opieką jednostki, co świadczy o rażącym uchybieniu w zakresie obowiązków pracowniczych.

Realne zagrożenie dla życia i zdrowia podopiecznych stanowiły zaniechania w zakresie pracy portierni, gdzie pracownicy powinni dokonywać kontroli osób wchodzących na teren jednostki, a przede wszystkim przeciwdziałać samowolnemu opuszczeniu terenu jednostki przez podopiecznych. W rzeczywistości obowiązki te powierzano pokojowym, do których zakresu czynności nie należały czynności w zakresie pracy na portierni. Nadto po zakończeniu stosunków pracy osób pracujących na portierni, żadna inna osoba nie została zatrudniona na to stanowisko, a nadto nie oddelegowano innych pracowników do wykonywania czynności na portierni na czas poszukiwania nowego pracownika. Od 01.01.2018 r. na zarządzenie dyrektor Domu brama wjazdowa była otwierana o godz. 05:30 do 15:00, nie pozostawała pod nadzorem pracowniczym, co realnie zagrażało życiu i zdrowiu podopiecznych.

W jednostce za zgodą dyrektor Domu obowiązuje zasada swobodnego poruszania się mieszkanek po terenie jednostki, co pozostaje w sprzeczności z istotą tej jednostki, który ma zapewnić usługi opiekuńcze, w tym ochronne podopiecznym. Zasada swobodnego poruszania się po terenie jednostki wspólnie z decyzją dyrektora Domu pozostawienia bramy wjazdowej przez znaczną część dnia bez należytego nadzoru spowodowało realne zagrożenie podopiecznych. Nadto praktyką w Domu był samodzielny powrót podopiecznych z terapii, bez nadzoru ze strony opiekunów.

W jednostce nie było obowiązku określenia stanu podopiecznych podczas obchodu, sama czynność obchodu nie była odnotowywana, a co więcej, odbywała się przy otwartych drzwiach wyjściowych, co zwiększało ryzyko opuszczenia jednostki w trakcie czynności.

Kolejnym zaniechaniem jest brak napraw kamer monitoringu; przez okres około pół roku trzy z pięciu kamer były niesprawne.

Odnośnie dysponowania kluczami zapasowymi do pomieszczeń jednostki, w tym do pokoi podopiecznych, brak było zasad zarządzania tymi kluczami, a nadto nie wszystkie pokoje posiadały klucze zapasowe, m.in. brak było kluczy zapasowych do pokoju podopiecznej, która samowolnie opuściła teren jednostki.

Wielokrotnie zdarzało się, że podczas nieobecności dyrektor Domu w związku z przebywaniem na urlopie uchybiano trybowi powierzenia obowiązków upoważnionemu pracownikowi (brak dokumentacji).

Protokołem kontroli w Domu Pomocy Społecznej w Brzezinach stwierdzono naruszenia:

1) ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy wynikające z nieterminowej wypłaty odpraw emerytalnych (art. 92¹), czym narażono placówkę na skierowanie przez pracowników ewentualnych roszczeń o zapłatę odsetek za zwłokę, jak również zaniechanie w tym zakresie stanowi wykroczenie przeciwko prawom pracowniczym określonym w art. 282 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy;

2) rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie świadectwa pracy wynikające z niezamieszczenia w świadectwach pracy informacji o niewypłaceniu należności ze stosunku pracy uznanych i nie zaspokojonych

przez pracodawcę do dnia ustania tego stosunku z powodu braku środków finansowych (§ 2 ust. 1 pkt 19);

3) ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych wynikające z nieujęcia w planie finansowym jednostki na 2017 r. wypłat odpraw emerytalnych (art. 11 ust. 1 ustawy);

4) ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej wynikające z przekroczenia uprawnień do pobierania kwot pieniężnych z kont depozytowych podopiecznych. W udzielonych upoważnieniach do dokonywania operacji na koncie depozytowym wskazano, że wypłaty z kont mogą następować w oparciu o art. 61 w/w ustawy, który upoważnia do pobierania nie więcej niż 70 % dochodów mieszkańca. Dom Pomocy Społecznej nie ma możliwości dokonania wypłat z konta z tytułu opłaty za pobyt, kwot przekraczających narzucone przepisami prawa górne granice. Natomiast w analizowanym okresie dochodziło do wypłaty środków z kont bankowych służących do gromadzenia środków depozytowych mieszkank, które nie mają odzwierciedlenia w dokumentach źródłowych. Jednostka bez zgody opiekunów prawnych i kuratorów pobierała środki finansowe, które następnie stopniowo do końca roku zwracała. Jednostka opisywała te przelewy środków jako "dopłaty za pobyt";

5) ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości wynikające z:

a) nierzetelnego prowadzenia ksiąg, dokonywania zmian kwot w księgach w późniejszych, nieokreślonych terminach, co powoduje rozbieżność między zapisami w księgach a dowodami źródłowymi (art. 25 ust. 2 w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy),

b) dokonywania wypłat środków zgromadzonych na rachunkach bankowych podopiecznych nie dołączając do operacji dokumentów źródłowych (art. 20 ust. 2 ustawy).

W związku z powyższym uznać należy, iż Pani Dyrektor Teresa Mądzielewska dopuściła się naruszenia szeregu podstawowych obowiązków pracowniczych, co naraziło podopiecznych domu pomocy społecznej na niebezpieczeństwo. Zarządzanie jednostką odbywał się w sposób nieprawidłowy w zakresie organizacyjnym, co skutkowało narażeniem podopiecznych na niebezpieczeństwo, przy czym w jednym przypadku doszło do samowolnego opuszczenia Domu Pomocy Społecznej przez podopieczną i jej śmierci. Uchybienie podstawowym obowiązkom pracowniczym dotyczyło także nieprawidłowego zarządzania podległymi pracownikami i niewykonywaniem obowiązków pracodawcy, bliżej opisanym powyżej, wskutek czego doszło do naruszeń praw pracowniczych.. Pani Dyrektor uchybiła także podstawowym obowiązkom w zakresie finansowym jednostki, co także zostało wyliczone wcześniej.

Wskazane wyżej uchybienia w poszczególnych sferach obowiązków pracowniczych samodzielnie uzasadniają rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia. Tym bardziej uzasadnione jest takie rozwiązanie stosunku pracy z uwagi na łączną ocenę uchybień, których dopuściła się Pani Dyrektor Domu Pomocy Społecznej.

W tym stanie rzeczy podjęcie uchwały jest w pełni uzasadnione.

Pouczenie:

W przypadku uznania, że niniejsze zwolnienie narusza przepisy prawa pracy, pracownikowi przysługuje odwołanie. Zgodnie z art. 264 § 2 Kodeksu pracy, żądanie przywrócenia do pracy lub odszkodowania wnosi się do sądu pracy w ciągu 21 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia lub od dnia wygaśnięcia umowy o pracę.

Sądem Pracy właściwym w sprawie jest Sąd Rejonowy w Choszcznie, IV Wydział Pracy, ul. Wolności 14, 73-200 Choszczno.